

недеља, 12. феб 2012, 13:15 -> 16:03

## Мање Срба и у иностранству?

**Осим броја становника у земљи, за последњих 10 година смањило се и број Срба који живе и раде у иностранству. Тачнији подаци о њиховом броју, старосној и образовној структури биће познати половином године, показао последњи попис становништва у Србији.**

Последњи попис становништва у Србији показао је да се, осим броја становника у земљи, за последњих 10 година смањило и број Срба који живе и раде у иностранству, а тачнији подаци о њиховом броју, старосној и образовној структури биће познати половином године, до када ће детаљније бити обрађени добијени подаци.



### Последњи попис

Прелиминарни подаци последњег пописа становништва, домаћинства и станова показали су да у Србији живи око 377.000 становника мање него 2002. године, односно да су нестала два града величине Ниша и Чачка, смањен је и број домаћинства, док пораст бележи једино број станова.

На последњем, прошлогодишњем попису, изјаве о њима пописивачи су добили искључиво преко чланова домаћинства који су остали у земљи, па се тако дошло до прелиминарне бројке да се у иностранству сада налази само око 294.000 људи пореклом из Србије, а на попису 2002. године било их је близу 420.000.

До пописа 2011. године, они су пописивани преко дипломатско-конзуларних представништва и удружења грађана тако што су им обрасци достављани у земљу боравка, а они су их попуњавали и враћали назад у Србију.

Међутим, будући да се последњим пописом у Србији неће доћи до правих података о томе колико их заиста има у иностранству јер се попис обавља искључиво унутар земље, остаје да се виде и резултати пописа у другим земљама, како би се прецизније знао број Срба који живе и раде ван Србије.

Међутим, будући да се последњим пописом у Србији неће доћи до правих података о томе колико их заиста има у иностранству јер се попис обавља искључиво унутар земље, остаје да се виде и резултати пописа у другим земљама, како би се прецизније знао број Срба који живе и раде ван Србије.

У *Демографском прегледу*, чији је издавач Министарство рада и социјалне политике у сарадњи са "Центром за демографска истраживања" Института друштвених наука и "Друштвом демографа Србије", наводи се да статистика праћења токова међународних миграција за сада није у потпуности доступна и да се најпоузданије информације могу добити из пописа становништва.

Наводи се да је пораст броја грађана СФР Југославије у западноевропским земљама забележен још 1965. године.

Према подацима пописа из 1971. године, када је први пут бележен и број становника у иностранству, на привременом боравку и раду у некој од иностраних земља регистровано је 204.000 људи из Србије што је представљало 2,8 одсто укупног становништва земље.

### **Пре 10 година број већи**

Десет година касније, број Срба у иностранству био је за 65.000, односно готово за трећину већи. Од тог броја, 60 одсто чинило је повећање броја чланова породице радника који су остали да раде тамо.



Међутим, неповољни трендови на тржиштима рада у тим земљама утицали су на успоренији одлазак на рад у иностранство, као и жељу за повратком кући.

Тако је за време пописа 1991. године било 274.000 људи у иностранству, што је свега за 1,8 одсто више него 10 година раније.

Међутим, на попису 2002. године регистровано је око 415.000 лица у иностранству, а стручњаци указују да је на то утицала тешка економска и политичка криза, пад животног стандарда у Србији, али и повољнији услови за добијање виза нарочито за младе и образоване.

Према прелиминарним подацима пописа из 2011. године регистрован је значајан пад броја и удела лица у иностранству - 294.000, али стручњаци указују да се у обзир морају узети различити ограничавајући фактори, пре свега другачији начин прикупљања података, бојкот пописа у општинама Прешево и Бујановац, као и мањи обухват лица која су у иностранство отишла у првом емиграционом таласу.

Према прелиминарним подацима пописа из 2011. године регистрован је значајан пад броја и удела лица у иностранству - 294.000, али стручњаци указују да се у обзир морају узети различити ограничавајући фактори, пре свега другачији начин прикупљања података, бојкот пописа у општинама Прешево и Бујановац, као и мањи обухват лица која су у иностранство отишла у првом емиграционом таласу.

Уочава се да у Србији постоје три велике емиграционе зоне - централни и источни делови земље, затим јужни делови Златиборског и Рашког округа и Пчињски и Јабланички округ, нарочито општине Прешево и Бујановац.

У попису 2002. године показало се да је са тих простора била половина од укупног броја становништва у иностранству, а реч је углавном о људима из руралних подручја, углавном мушкарцима.

Стање у ранијим пописима, на пример 1981. и 1991. године, показује да је подручје у централним и источним деловима земље и тада било веома емиграционо.

Прелиминарни подаци пописа из 2011. године показали су да је настављен исти тренд, а у општинама Неготин и Петровац је четвртина, а у Жабарима, Малом Црнићу и Кучеву трећина становништва живи у иностранству.

### **Емиграција ка Западу**

Када је у питању образовна структура, подаци из 2002. године показују да она није на завидном нивоу, па тако становништво из источне Србије, које највише одлази вани, има најниже образовање, односно највећим делом само завршену основну школу.

Нешто боља ситуација је код оних који су емигрирали из Новог Параза, Прибоја, Сјенице и Тутина где је пописом 2002. године установљено да је 43,8 одсто њих ипак имало завршену средњу школу, а око 6,4 одсто вишу или факултет.

Становништво Србије се у највећем проценту одлучило да емигрира ка земљама Западне Европе, нарочито у Немачку, Аустрију, Швајцарску па и Француску.

У Аустрији је према попису 2002. године било скоро 90.000 становништва пореклом из Србије, од којих је већина отишла пре 1991. године.

Највећи број њих је из централних, али и источних делова земље, где иначе и влада највеће демографско пражњење.

У *Демографском прегледу* наводи се да је интензивирање емиграционих кретања током деведестих из јужних делова Србије значајно утицало на промену етничке структуре лица у иностранству, односно смањен је удео Срба, а повећан удео Бошњака и Албанаца.

---